

Κάποτε στη Σαλονίκη έζησε η Χριστίνα, ο Αλμπέρτο, ο Μπενίκο, η Νινόν, η Ρούλα, ο Αστέρης και άλλοι πολλοί γύρω τους.

Και κάπου εκεί τους βρίσκει ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος, η κατοχή, η διχόνοια...και φυσικά ο έρωτας, που οι στιγμές του είναι ολόδικές του και αφανίζουν κάθε κακό: τότε και μόνο τότε «δεν υπάρχει πόλεμος, ο θάνατος του Τέλη, το σπασμένο χέρι του Γρηγόρη».

Στον λαβύρινθο με τις κοσμοϊστορικές και πολιτικές εξελίξεις, σε χρόνια παραγμένα και αμφίβολα, τι μέλλον μπορεί να έχει μια σχέση ανάμεσα σε χριστιανούς και Εβραίους; Ένας γάμος από καθαρή σύμβαση και αποφυγή του στίγματος της γεροντοκόρης; Ποιοί θα παραμείνουν άκαμπτοι στα πρότυπα της εποχής και της ιδιοσυγκρασίας τους, και ποιοί με τον καιρό θα μαλακώσουν ή θα οχυρωθούν ακόμα πιο σφιχτά μέσα στον μικρόκοσμό τους;

Το βιβλίο της **Μεταξίας Κράλλη** αρχικά μοιάζει να έχει έναν συνηθισμένο τίτλο και μια συνηθισμένη περίληψη στο οπισθόφυλλο. Μέχρι το τέλος, συμβαίνει κάτι που δύσκολα συναντάς σε έργα ιδιαίτερα πολυπρόσωπα: έχεις ταυτιστεί και αγωνιάς – αν και όχι ισόποσα – με όλους του βασικούς χαρακτήρες. Χαρακτήρες με πολυσύνθετα και διαφορετικά οικογενειακά, θρησκευτικά και κοινωνικά θεμέλια καθοριστικά για τις πράξεις τους, ολοκληρωμένους και μελετημένους στην κάθε αντίδραση, απόφαση, θυσία. Το αποτέλεσμα δεν κουράζει, μια και αφομοιώνονται στην αφήγηση και σιγά σιγά γίνονται άνθρωποι γνώριμοι κι αγαπημένοι.

Παρά τη βαριά θεματολογία και το γεγονός ότι αφορά μια από τις μελανότερες σελίδες της παγκόσμιας ιστορίας, η αφήγηση παραμένει συγκρατημένη και με το απαραίτητο μέτρο, χωρίς να παρασύρεται σε μελοδραματισμούς προκειμένου να «εκβιάσει» τη συγκίνηση του αναγνώστη.

Φανερή είναι η ενδελεχής έρευνα και η ρεαλιστική αναπαράσταση της εποχής, με καταστάσεις που για τους αναγνώστες είτε θα αποτελέσουν οδυνηρή ανάμνηση, είτε μια καινούρια γνώση. Η συγγραφέας παρατηρεί ακόμα και τις πιο αδιόρατες αποχρώσεις στις εναλλαγές των συναισθημάτων ενώ στέκεται σε λεπτομέρειες που στολίζουν και την πιο απλή κίνηση: ένα πείσιμο, μια σκέψη, ένα βλέμμα, μια κουβέντα.

Όλοι οι ήρωες υποφέρουν, ο πόλεμος ζητά πολύ αίμα και αφήνει βαθιές χαρακιές. Κι όμως, την ώρα που ο ήλιος έδυε, «ο χρόνος σταμάτησε και η ακακία θέριεψε, έβγαλε κλαδιά που απλώθηκαν σε όλη τη Θεσσαλονίκη» κάνοντας χώρο στο φως και την ελπίδα.

Λίγα λόγια για τη συγγραφέα:

Η **ΜΕΤΑΞΙΑ ΚΡΑΛΛΗ** (ψευδώνυμο) γεννήθηκε στην Αθήνα το 1975. Σπούδασε νομικά στην Αθήνα και στο Παρίσι. Ζει μόνιμα στην Αθήνα κι εργάζεται ως νομικός. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν με μεγάλη επιτυχία τα μυθιστορήματά της ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΚΙ ΕΝΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ, Η ΑΓΑΠΗ ΦΟΒΟ ΦΕΡΝΕΙ, ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΡΑΞΗ και ΚΑΠΟΤΕ ΣΤΗ ΣΑΛΟΝΙ